

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Adivratio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

tionem peccati, sed propter occultationem peccatoris prohibetur homo de occultis iudicare: concludit intentum eorum, quoniam falsum est, quod iudicium de occultis sit prohibitum, non propter occultationem peccati: imò quoniam peccatum est occultum, ideo exemptum est ab inquisitione humana, & iudicio humano, quoniam omnia humana iudicia ad publicam potestatem scientiamque spectant. Caueant ergo superiores, & subditorum suorum conscientiam praelati illorum religiosorum, qui diffamato de vno precipiunt inquirendo de alijs, de quibus non est diffamatus. Peccant enim precipiendo, & illi respondere non tenentur. Nec excusantur praelati dicentes, quod aliquando alijs de tali crimine fuit aliqua suspicio: oportet enim infamiam, seu clamorofam insinuationem precedere, & non simplicem suspensionem.

31 AN FRATRES PREDICATORES POSSINT appellare? Respondeo, quod sic dicitur in eorum constitutionibus, in cap. de capitulo generali. Declaramus, quod licet appellatio sit de iure naturali, vnusquisque potest iuri suo renuntiare, & eo ipso, quod quis obedientiam sponte proficitur secundum constitutiones nostras, secundum quas non licet appellare. Ex hoc etiam renuntiat iuri sibi à natura competenti de appellatione, sicut & iuri possidendi aliquid, vt proprium, & iuri ducendi uxorem, quibus natura omnes liberos fecit. Vnde in e. apud Carcaſonam. 1. 3. 1. 2. celebrato sic dicitur. Volumus, & ordinamus, quod quicumque frater repertus fuerit iudicio eius, ad quem spectat, sine causa rationabili à quocunque superiori suo appellasse, carcerarij custodiae mancipetur, denuntiantes fratribus vniuersis, quod de iure communi, & ex privilegio ordinis specialiter, nulli fratrum licitum est à correctione, vel ab officiorum amotione appellare, sicut fuit declaratum Cennanis, 1491. infra, appellatio. §. 16.

ADIVRATIO.

ADIVRATIO secundum Arch. Flor. 2. parte. tit. 10. c. 8. est indu-

ctio alicuius personae, vel creature, ad aliquid faciendum, vel non faciendum, ex inuocatione rei sacrae: & si fiat cum debitis circumstantijs, est actus laicæ, sicut iuramentum, secundum Thom. secunda secundae. q. 90. a. 1.

2 ADIVRARE superiorem non quasi rogando, sed quasi cogendo, prout Cayphas Christum adiurauit, est peccatum mortale: secus si adiurat inferiori, vel superiorem, non intendens aliquam necessitatem ei ex hoc imponere, sed tantum reuerentiam rei sacrae, secundum Tho. ibi supra.

3 ADIVRARE daemones per modum deprecationis, vel inductionis ob reuerentiam rei sacrae, non licet, quia talis modus ad beneuolentiam, vel amicitiam quandam videtur pertinere quam cum daemone habere non licet. Adiurare vero eos per modum compulsionis licet quandoque, videlicet, vt nobis non noceant, vel alijs, repellendo eos vt inimicos: quandoque non licet, vt ad sciendum aliquid ab eis, vel obtinendum aliquid, vt sanitatem, vel huiusmodi, quamuis dum expellitur daemone, possit adiurari de veritate dicenda, & inquiri aliquid, quod occurrit, ad aliorum utilitatem, vel vt cognoscatur si verè est daemone, cum hæc ad eius amicitiam non pertineat. ex Sancto Thoma vbi supra, & secunda secundae, quaestio. 93. a.

4 Ex instinctu tamen spiritus sancti aliqui preceperunt daemone aliquid seruitium, vt Sanctus Iacobus, qui Hermodenem per daemones fecit ad se adduci, non tamen vt daemone amicitiam haberet.

5 ADIVRARE creaturas irracionales non licet secundum se, quia vanum est, sed in ordine ad Deum, à quo mouentur, licet, vel per modum deprecationis ad Deum directè, quod pertinet ad eos qui miracula faciunt diuina inuocatione, vel per modum compulsionis, quæ refertur ad daemone, qui in nocuumtum hominum irrationabilibus vitur. & hoc modo vitur ecclesia in exorcismis, per quos daemone potestas ab irrationabilibus

b s bus

